

Regeringens proposition

2015/16:105

Justerade matchningsregler för säkerställda obligationer

Prop.
2015/16:105

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 25 februari 2016

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer. Ändringarna avser de s.k. matchningsreglerna som ställer krav på utgivaren av säkerställda obligationer att ha en säkerhetsmassa som svarar mot värdet av de utgivna obligationerna. Enligt gällande rätt ska säkerhetsmassan uppgå till mer än 100 procent. Förslaget innebär att säkerhetsmassan ska uppgå till minst 102 procent av värdet på de fordringar som kan göras gällande mot utgivaren på grund av obligationerna.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 21 juni 2016.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer.....	4
3	Ärendet och dess beredning.....	6
4	Bakgrund.....	6
4.1	Utgivning av och riskhantering avseende säkerställda obligationer.....	6
4.2	Nya EU-regler för OTC-derivat	7
5	Matchningsreglerna.....	8
6	Förslagets konsekvenser	9
7	Ikraftträdande.....	10
8	Författningskommentar.....	11
Bilaga 1	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205.....	12
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	21
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	23
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	24
Bilaga 5	Lagrådets yttrande.....	26
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 februari 2016	27

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2015/16:105

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

8 §

Det nominella värdet av säkerhetsmassan *skall* vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer.

Det nominella värdet av säkerhetsmassan *ska* vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer *med minst två procent*.

9 §

Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan *skall* ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan *ska* ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutet *skall* anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer. Vid beräkningen *skall* även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet *ska* anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer *med minst två procent*. Vid beräkningen *ska* även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet *skall* se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Emittentinstitutet *ska* se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Emittentinstitutet *skall* på ett

särskilt konto hålla de medel som
avses i tredje stycket avskilda från
institutets övriga medel.

Emittentinstitutet *ska* på ett
särskilt konto hålla de medel som
avses i tredje stycket avskilda från
institutets övriga medel.

Prop. 2015/16:105

Denna lag träder i kraft den 21 juni 2016.

3 Ärendet och dess beredning

Europeiska kommissionen antog den 6 augusti 2015 kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205 av den 6 augusti 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet. Den delegerade förordningen finns i *bilaga 1*. Förordningen trädde i kraft den 21 december 2015.

I september 2015 remitterade Finansdepartementet en promemoria med titeln Justerade matchningsregler för säkerställda obligationer. I promemorian föreslås ändringar i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer för att anpassa svensk rätt till den delegerade förordningen. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2015/04431/B).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 21 januari 2016 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

4 Bakgrund

4.1 Utgivning av och riskhantering avseende säkerställda obligationer

I Sverige består ca 80 procent av utlåningen till hushållen av lån med säkerhet i bostaden (SCB Finansmarknadsstatistik, april 2015). Banker och kreditmarknadsföretag finansierar till stor del utlåningen genom att ge ut s.k. säkerställda obligationer. Tillstånd att ge ut säkerställda obligationer enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer, förkortad LUSO, kan ges av Finansinspektionen till banker eller kreditmarknadsföretag om vissa förutsättningar är uppfyllda (2 kap. 1 § LUSO).

En säkerställd obligation är knuten till en s.k. säkerhetsmassa. Om banken eller kreditmarknadsföretaget som ger ut den säkerställda obligationen (emittentinstitutet) kommer på obestånd, har ägaren till den säkerställda obligationen en direkt säkerhet i obligationens säkerhetsmassa (4 kap. 1 § LUSO).

Säkerhetsmassan i en säkerställd obligation består av krediter med säkerhet i fast egendom, tomträtt och bostadsrätt. Den kan också bestå av offentliga krediter (3 kap. 1 § LUSO). För att säkerhetsmassan ska hålla tillräckligt hög kvalitet finns regler om värdering av bl.a. lån med fast egendom som säkerhet. När det t.ex. gäller fast egendom och tomträtt för bostadsändamål och bostadsrätt får dessa beaktas endast till den del av krediten som ligger inom 75 procent av bostadens marknadsvärde.

I 3 kap. 8 § LUSO anges att säkerhetsmassan vid varje tidpunkt ska överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande på emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer. Detsamma krävs i fråga om nuvärdet på fordringar och säkerhetsmassa enligt 3 kap. 9 § LUSO för att emittentinstitutet ska anses ha uppnått en god balans i fråga om villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningstid mellan innehålllet i säkerhetsmassan och de säkerställda obligationerna. Vid beräkningen enligt 3 kap. 9 § LUSO ska även nuvärdet av derivatavtal beaktas. Dessa bestämmelser utgör de s.k. matchningsreglerna.

Derivatavtal ingås således i syfte att uppnå balans mellan finansiella villkor för tillgångar i säkerhetsmassan och motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivaten som används är primärt ränteswappar genom vilka emittenten kan matcha in- och utgående räntebetalningsflöden och därigenom ta bort ränterisk. I viss grad används även valutaswappar för att säkra växelkursrisk. I syfte att anpassa avtalsvillkoren handlas derivaten i huvudsak inte på marknadsplatser för derivat utan villkoren görs upp direkt mellan två parter. Derivat som handlas på detta sätt kallas OTC-derivat. Emittentinstitutet är för sin riskhantering beroende av att kunna ingå avtal om derivat genom OTC-handel.

4.2 Nya EU-regler för OTC-derivat

Den 16 augusti 2012 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister i kraft. Förordningen syftar till att minska riskerna i handeln med derivatkontrakt som handlas utanför reglerade marknader (OTC-derivat). Förordningen innehåller bl.a. regler om obligatorisk clearing via central motpart av OTC-derivat som förklarats lämpliga för clearing.

Europeiska kommissionen antog den 6 augusti 2015 kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205 av den 6 augusti 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet. Den delegerade förordningen trädde i kraft den 21 december 2015. I förordningen finns bestämmelser som bl.a. pekar ut vilka derivat som ska omfattas av det obligatoriska kravet på clearing med en central motpart. Clearingkravet ska tillämpas på vissa derivat från och med den 21 juni 2016.

I princip omfattas sådana derivat som används av svenska emittentinstitut vid hanteringen av ränte- och valutarisker kopplade till säkerställda obligationer av kravet på clearing. Det finns dock möjligheter enligt den delegerade förordningen att under vissa förhållanden undantas från kravet på central motpartsclearing.

Regeringens förslag: Kravet på matchning i lagen om utgivning av säkerställda obligationer ändras så att säkerhetsmassan vid varje tidpunkt ska överstiga fordringarna som kan göras gällande mot emittentinstitutet till följd av säkerställda obligationer med minst två procent.

Emittentinstitutet ska vidare anses ha uppnått en god balans mellan villkoren för krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan och motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer med minst två procent.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Riksbanken* framhåller vikten av att emittenter av säkerställda obligationer tillämpar adekvat riskhantering för motpartsrisiker i samband med derivattransaktioner. *Finansinspektionen* anser att en lagändring bör genomföras eftersom två procents överhypotek blivit standard på den europeiska marknaden. De svenska bankerna kan lida av en konkurrensnackdel om lagen inte ändras. Vidare anser *Finansinspektionen* att varken den nuvarande eller den i promemorian föreslagna formuleringen av 3 kap. 9 § andra stycket LUSO är i linje med lagens syfte och föreslår att referensen till god balans tas bort. *Nasdaq OMX Clearing AB* delar promemorians bedömning att det finns OTC-derivat som är mindre lämpade för clearingskyldighet, men framhåller att de centrala motparternas produkter och processer ständigt utvecklas så att kontrakt som i dag är olämpliga mycket väl kan bli möjliga att cleara genom central motpart framöver. *Nasdaq OMX Clearing AB* anför också att den eventuellt högre kostnad som ett krav på central motpartsclearing skulle innebära är en följd av den förbättrade hantering av risk som den centrala motparten står för.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 1.2 i den delegerade förordningen följer att avtal om OTC-derivat som ingås av emittenter av säkerställda obligationer under vissa förhållanden kan undantas från kravet på central motpartsclearing. Fem krav måste vara uppfyllda för att emittentinstitut ska kunna använda sig av undantaget. Ett av dessa krav avser innehållet i nationell rätt. I artikel 1.2 e i den delegerade förordningen anges bl.a. att de säkerställda obligationerna måste omfattas av ett rättsligt krav på säkerhet på minst 102 %, dvs. att säkerhetsmassan måste överstiga värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet till följd av säkerställda obligationer med minst två procent.

Frågan om s.k. överhypotek berördes i förarbetena till lagen om utgivning av säkerställda obligationer, LUSO. Det konstaterades att det i Spanien och Danmark vid tidpunkten ställdes krav på åtta respektive tio procents överhypotek. Att inte införa motsvarande regler i Sverige motiverades med att det ur en säkerhetsaspekt inte torde finnas något behov av en sådan bestämd och relativt stor marginal samt att ett sådant

Med anledning av de nya reglerna om OTC-derivat finns skäl att åter överväga frågan om krav på överhypotek. Skälet till att OTC-derivat kopplade till säkerställda obligationer kan undantas från kravet på central motpartsclearing är i korthet att sådana derivat inte innebär samma risk som derivat utan sådan koppling. Det kan noteras att det i dag inte finns någon möjlighet att på den svenska marknaden cleara derivat av nu aktuellt slag. Även om det saknas skäl att anta att marknaden inte skulle kunna tillhandahålla sådana lösningar om det blev nödvändigt, vilket framhålls av *Nasdaq OMX Clearing AB*, saknas anledning att ur ett riskperspektiv kräva att sådana derivat ska clearas. Dessa derivat anses också vara mindre lämpade för central motpartsclearing. De ökade kostnader som en central motpartsclearing skulle kunna innebära är inte heller uppvägda av tydliga vinster utifrån ett riskperspektiv. *Finansinspektionen* påpekar att två procents överhypotek har blivit standard på den europeiska marknaden. Att inte kunna använda undantaget skulle därmed också medföra en konkurrensnackdel för de svenska emittenterna jämfört med emittenter i andra europeiska länder som kan använda sig av undantaget. Det finns således starka skäl att möjliggöra för svenska emittenter av säkerställda obligationer att kunna undantas från kravet på central motpartsclearing.

De svenska emittentinstituten har i dag en betydande grad av överhypotek. Det finns därför inte anledning att tro att två procents överhypotek skulle innebära högre kostnader eller andra olägenheter för emittentinstituten. Det saknas även i övrigt skäl som talar emot att genomföra en begränsad justering av kravet på överhypotek. En ändring i LUSO bör därför göras.

Finansinspektionen anser emellertid att varken den nuvarande eller den i promemorian föreslagna formuleringen av 3 kap. 9 § andra stycket LUSO är i linje med lagens syfte och föreslår att referensen till god balans tas bort. Enligt regeringens mening kräver en sådan ändring ytterligare analys. Inom ramen för detta lagstiftningsärende föreslås därför inte någon sådan ändring.

6 Förslagets konsekvenser

Konsekvenser för svenska emittentinstitut

På den svenska marknaden finns för närvarande åtta emittenter av säkerställda obligationer (Swedbank, Handelsbanken, SEB, Nordea, Landshypotek, Länsförsäkringar Bank, SBAB och Skandiabanken). Dessa bedöms ha ett starkt intresse av att kunna fortsätta använda OTC-derivat för att hantera sina ränte- och valutarisker. Konsekvensen av att förslaget inte genomförs är svår att exakt överblicka. Det står dock klart att det skulle kunna leda till sämre riskhanteringsmöjligheter och därmed en mindre stabil marknad, om det inte finns möjligheter att cleara OTC-derivat kopplade till säkerställda obligationer. Även om det skulle skapas möjligheter för clearing av derivaten skulle emittentinstituten drabbas av

Prop. 2015/16:105 ökade kostnader, som inte uppvägs av tydliga vinster ur ett riskperspektiv eller andra beaktansvärda intressen.

Förslaget innebär ett ökat krav på emittentinstitutens överhypotek. Detta bedöms inte i praktiken innebära några ökade kostnader för emittentinstituten, eftersom dessa redan har en betydande grad av överhypotek. *Regelrådet* påpekar att redovisningen av påverkan på berörda företags administrativa kostnader är bristfällig. Enligt regeringens bedömning är eventuellt ökade administrativa kostnader av engångskaraktär och bedöms inte uppgå till något belopp av betydelse. Vid halvårsskiftet 2014 hade emittentinstituten överhypotek på mellan 10 och 60 procent. Det genomsnittliga överhypoteket uppgick till drygt 40 procent (uppgift från Svenska Bankföreningen). Eventuella nya aktörer bedöms inte heller påverkas negativt av förslaget.

Konsekvenser för låntagare och små företag

Ändringen införs i syfte att bibehålla de villkor som gäller för emittentinstitutens riskhantering kopplad till säkerställda obligationer. Dessa är starkt kopplade till den kreditgivning med säkerhet i fast egendom och bostadsrätter som emittentinstituten bedriver. En utebliven ändring bedöms kunna försämra låntagarnas villkor, eftersom en högre risk i verksamheten sannolikt kommer att innebära att även kreditgivningen till konsumenterna bedöms bli mera riskfylld och därmed betinga en högre ränta. Ökade kostnader för emittentinstituten kan också antas leda till ökade kostnader för långgivare. Denna befarade följd undviks genom det i propositionen presenterade förslaget. *Regelrådet* anser att det finns brister i beskrivningen av hur små företag påverkas av förslaget. Regeringen bedömer att förslaget inte har någon negativ påverkan för små företag.

Konsekvenser för statens finanser

Förslaget bedöms inte ha någon påverkan på statens finanser.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Finansinspektionen meddelar tillstånd att ge ut säkerställda obligationer enligt LUSO. Finansinspektionen utövar också tillsyn över emittentinstitut som ger ut säkerställda obligationer. Den föreslagna ändringen innebär inte några ökade krav på Finansinspektionens tillsyn eller tillståndsgivning och bedöms därför inte medföra några ökade kostnader för myndigheten.

Förslaget bedöms inte heller medföra några kostnadskonsekvenser för domstolarna.

7 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 21 juni 2016.
--

Promemorians förslag innebär ett ikraftträdande den 1 maj 2016.

Prop. 2015/16:105

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205 av den 6 augusti 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet trädde i kraft den 21 december 2015. Kravet på central motpartsclearing av vissa derivat blir tillämpligt från den 21 juni 2016. För att de svenska emittentinstituten ska ha möjlighet att undantas från detta krav måste de föreslagna lagändringarna ha trätt i kraft senast vid samma tidpunkt. Lagändringarna bör därför träda i kraft den 21 juni 2016.

8 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer

3 kap.

8 §

I paragrafen ställs krav på att värdet på den i 3 kap. 1 och 2 §§ definierade säkerhetsmassan ska matchas av det nominella värdet av fordringarna. Ändringen innebär ett krav på att säkerhetsmassan vid varje tidpunkt ska motsvara minst 102 procent av det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer.

Övriga ändringar är endast språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 §

I paragrafen regleras emittentinstitutens riskhantering. Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan ska ges sådana avtalsvillkor att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

I *andra stycket* definieras vad som avses med god balans. Ändringen i andra stycket innebär att en god balans ska anses ha uppnåtts mellan obligationerna och säkerhetsmassan om nuvärdet av fordringarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av institutets skulder avseende säkerställda obligationer med minst två procent.

Övriga ändringar är endast språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/2205

av den 6 augusti 2015

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har underrättats om de olika klasser av OTC-räntederivat ("over-the-counter") som vissa centrala motparter har blivit auktoriserade att cleara. För var och en av dessa klasser har Esma gjort bedömningar utifrån huvudkriterierna för huruvida de ska omfattas av clearingkravet, inbegripet graden av standardisering, volymen och likviditeten samt tillgången till prisinformation. I det övergripande syftet att minska systemriskerna har Esma fastställt de klasser av OTC-räntederivat som bör omfattas av clearingkravet enligt förfarandet i förordning (EU) nr 648/2012.
- (2) Kontrakt om OTC-räntederivat kan ha ett fast teoretiskt belopp, ett rörligt teoretiskt belopp eller ett villkorat teoretiskt belopp. I ett kontrakt med konstant teoretiskt belopp varierar beloppet inte över kontraktets löptid. I ett kontrakt med rörligt teoretiskt belopp varierar beloppet på ett förutsebart sätt över kontraktets löptid. I ett kontrakt med villkorat teoretiskt belopp varierar beloppet över kontraktets löptid på ett sätt som inte kan förutses. Fallet med villkorat teoretiskt belopp gör prissättningen och riskbedömningen i samband med handel med OTC-räntederivat mer komplicerad, och försävar därmed också för centrala motparter att cleara dem. Denna aspekt bör beaktas vid bedömningen av vilka klasser av OTC-räntederivat som ska omfattas av clearingkravet.
- (3) När Esma beslutar vilka OTC-derivatkontrakt som ska omfattas av clearingkravet bör man ta hänsyn till särdragen hos de OTC-derivatkontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer. De klasser av OTC-räntederivat som omfattas av clearingkravet enligt denna förordning bör inte innefatta sådana kontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer, förutsatt att dessa motparter uppfyller vissa villkor.
- (4) Olika motparter behöver olika lång tid på sig för att införa de arrangemang som behövs för att kunna cleara de OTC-räntederivat som omfattas av clearingkravet. För att få till stånd ett korrekt och snabbt genomförande av clearingkravet i praktiken bör motparterna delas in i olika kategorier, där motparter med tillräckligt jämförbara förutsättningar blir skyldiga att uppfylla clearingkravet från och med samma datum.
- (5) En första kategori bör omfatta både finansiella och icke-finansiella motparter som, när denna förordning träder i kraft, är clearingmedlemmar hos minst en av de relevanta centrala motparterna och för minst en av de klasser av OTC-räntederivat som omfattas av clearingkravet, eftersom dessa motparter redan har erfarenhet av frivillig clearing och redan har etablerade kontakter med dessa centrala motparter för att cleara minst en av de aktuella klasserna. Icke-finansiella motparter som är clearingmedlemmar bör också ingå i den första kategorin, eftersom

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

deras erfarenheter och förberedelser i fråga om central clearing är jämförbara med de finansiella motparter som ingår i samma kategori.

- (6) En andra och en tredje kategori bör omfatta finansiella motparter som inte ingår i den första kategorin, indelade enligt rättslig och operativ kapacitet i fråga om OTC-derivat. Aktivitetsnivån i fråga om OTC-derivat bör tjäna som grund för att klassificera den rättsliga och operativa kapaciteten hos finansiella motparter, och det bör därför införas ett kvantitativt tröskelvärde för indelning i den andra respektive tredje kategorin, på grundval av de aggregerade teoretiska beloppen vid varje månadsslut i fråga om de derivat som inte clearas centralt. Tröskelvärdet bör fastställas på en lämplig nivå för att avskilja mindre marknadsaktörer, samtidigt som man måste kunna hantera en betydande risknivå inom den andra kategorin. För att främja konvergens i lagstiftningen och begränsa kostnaderna för motparter bör man också anpassa tröskelvärdet till det värde som överenskommit på internationell nivå i fråga om marginalsäkerhetskrav för derivat som inte clearas centralt. Liksom i de internationella standarderna bör gälla att tröskeln generellt tillämpas på företagsgruppnivå med tanke på de potentiella delade riskerna inom gruppen, medan de för investeringsfonder bör tillämpas separat för varje fond eftersom en fonds skulder normalt inte berörs av andra fonder skulder eller investeringsförvaltarens skulder. Således bör tröskelvärdet tillämpas enskilt för varje investeringsfond så länge som denna, i händelse av insolvens eller konkurs, utgör en helt separerad och avskild grupp av tillgångar som inte omfattas av säkerheter, garantier eller stöd från andra investeringsfonder eller från investeringsförvaltaren själv.
- (7) Vissa alternativa investeringsfonder omfattas inte av definitionen av finansiella motparter enligt förordning (EU) nr 648/2012, trots att de har en viss operativ kapacitet i fråga om OTC-derivatkontrakt som kan likna motsvarande operativa kapacitet hos sådana alternativa investeringsfonder som omfattas av samma definition. Därför bör alternativa investeringsfonder som klassificeras som icke-finansiella motparter ingå i samma kategorier av motparter som de alternativa investeringsfonder som klassificeras som finansiella motparter.
- (8) En fjärde kategori bör omfatta icke-finansiella motparter som inte ingår i de övriga kategorierna därför att de har mer begränsad erfarenhet och operativ kapacitet i fråga om OTC-derivat och central clearing än andra kategorier av motparter.
- (9) Vid valet av det datum från vilken clearingkravet ska gälla för motparter i den första kategorin bör hänsyn tas till det faktum att de ofta inte har etablerat de kontakter med centrala motparter som krävs för var och en av de klasser som omfattas av clearingkravet. Vidare utgör motparter i denna kategori ofta en ingångsplats för clearing för motparter som inte är clearingmedlemmar, inte minst med tanke på att clearing åt kunder och indirekta kunder väntas öka betydligt när clearingkravet trätt i kraft. Slutligen står denna första kategori av motparter för en stor andel av volymen OTC-räntederivat som redan clearas, medan den totala volymen transaktioner som kommer att clearas i framtiden förväntas öka kraftigt efter det att clearingkravet får verkan. Därför är det rimligt att för motparter i den första kategorin sätta en tidsfrist på sex månader för förberedelserna för att kunna clara ytterligare klasser samt hantera ökad clearing åt kunder och indirekta kunder och det generellt sett ökade antalet transaktioner som måste clearas.
- (10) När man fastställer från vilket datum clearingkravet bör gälla för motparter i den andra och tredje kategorin bör man ta hänsyn till att flertalet av dem kommer att få tillträde till en central motparts tjänster genom att bli kunder eller indirekta kunder till en clearingmedlem. Denna process kan kräva mellan 12 och 18 månader, beroende på den rättsliga och operativa kapaciteten hos motparterna i fråga och hur långt de avancerat när det gäller att förbereda de avtalsarrangemang med clearingmedlemmar som behövs för att clara framtida kontrakt.
- (11) Det datum från vilket clearingkravet ska gälla för motparter i den fjärde kategorin bör fastställas med hänsyn tagen till deras rättsliga och operativa kapacitet samt det faktum att de har en mer begränsad erfarenhet av OTC-derivat och central clearing än de andra kategorierna av motparter.
- (12) För OTC-derivatkontrakt som ingås mellan en motpart som är etablerad i ett tredjeland och en motpart som är etablerad i unionen men som tillhör samma företagsgrupp och helt och hållet omfattas av samma konsolidering och av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker bör det beslutas om en uppskjuten tillämpning av clearingkravet. Detta innebär att kontrakten i fråga för en begränsad tid inte skulle

omfattas av clearingkravet, så länge det inte har antagits några genomförandeakter i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 avseende sådana OTC-derivatkontrakt som anges i bilagan till denna förordning och som omfattar den jurisdiktion där motparten utanför unionen är etablerad. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att i förväg kontrollera att de motparter som ingår dessa kontrakt hör till samma grupp och att de uppfyller övriga villkor för transaktion inom en grupp enligt förordning (EU) nr 648/2012.

- (13) Om motparterna i ett OTC-derivatkontrakt är finansiella motparter kräver förordning (EU) nr 648/2012 – till skillnad när det gäller icke-finansiella motparter – att clearingkravet ska tillämpas på alla kontrakt som ingåtts efter det att Esmas underrättats om att en viss central motpart auktoriserats att cleara en given kategori av OTC-derivat men innan clearingkravet fått verkan, förutsatt att detta är motiverat med tanke på den återstående löptiden för det aktuella kontraktet i det skede då clearingkravet får verkan. Tillämpningen av clearingkravet för sådana kontrakt bör ha som mål att skapa en enhetlig och konsekvent tillämpning av förordning (EU) nr 648/2012. Den bör vidare tjäna till att främja finansiell stabilitet, minska systemrisken och bidra till likvärdiga konkurrensvillkor för marknadsaktörerna när en klass av OTC-derivatkontrakt förklarats omfattas av clearingkravet. Minimigränsen i fråga om återstående löptid bör därför fastställas på en nivå som garanterar att dessa mål uppnås.
- (14) Innan de tekniska standarder för tillsyn som ska antas i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) nr 648/2012 har trätt i kraft kan motparterna inte förutse om de OTC-derivatkontrakt de ingår kommer att omfattas av clearingkravet den dag det sistnämnda får verkan. Denna osäkerhet har en betydande inverkan på marknadsaktörernas möjlighet att sätta ett exakt pris på de OTC-derivatkontrakt de sluter, eftersom centralt clearade kontrakt omfattas av andra krav på säkerheter än kontrakt som inte clearas centralt. Om man beslutar att även OTC-derivatkontrakt som ingåtts innan denna förordning träder i kraft måste clearas på förberedande basis – oavsett kontraktens återstående löptid i det skede då clearingkravet får verkan – kan detta hämma motparternas möjlighet att effektivt risksäkra sina marknadsrisk, vilket antingen kan påverka marknadsens funktion och den finansiella stabiliteten negativt, eller försvåra motparternas normala verksamhet genom att de tvingas använda andra former av risksäkring.
- (15) Vidare bör OTC-derivatkontrakt som ingås efter det att denna förordning träder i kraft men innan clearingkravet får verkan inte omfattas av clearingkravet förrän motparterna till dessa kontrakt har möjlighet att avgöra vilken kategori de tillhör, huruvida de omfattas av clearingkravet för ett enskilt kontrakt, inklusive vid transaktioner inom gruppen, och innan de kunnat införa de avtalsarrangemang som behövs för att ingå sådana kontrakt med full hänsyn tagen till clearingkravet. Av detta skäl, och för att slå vakt om en stabil och väl fungerande marknad och lika konkurrensvillkor för motparterna bör man besluta att sådana kontrakt inte bör omfattas av clearingkravet, oberoende av återstående löptid.
- (16) OTC-derivatkontrakt som ingås efter det att Esmas underrättats om att en central motpart har auktoriserats att cleara en viss klass av OTC-derivat men innan clearingkravet får verkan, bör inte vara föremål för clearingkravet när de inte är mycket relevanta med avseende på systemrisk eller om tillämpning av clearingkravet på dessa kontrakt skulle kunna äventyra en enhetlig och konsekvent tillämpning av förordning (EU) nr 648/2012. Den motpartsrisk som är förknippad med kontrakt om OTC-räntederivat med längre löptider belastar marknaden under en längre period än den som gäller OTC-räntederivat med kort återstående löptid. Om clearingkravet tillämpas även på kontrakt med kort återstående löptid skulle detta innebära en börda för de berörda motparterna som inte står i proportion till den risk som reducerats. Dessutom utgör OTC-räntederivat med korta återstående löptider en relativt liten del av den totala marknaden och därmed också en liten andel av den sammanlagda systemrisken som är kopplad till marknaden i fråga. Minimigränsen för återstående löptid bör därför fastställas på så sätt att kontrakt vars återstående löptid är högst några månader inte ska omfattas av clearingkravet.
- (17) Motparter i den tredje kategorin utgör en relativt liten andel av totala systemrisken och har en lägre rättslig och operativ kapacitet när det gäller OTC-derivat än motparter i första eller andra kategorin. Viktiga element i ett OTC-derivatkontrakt, till exempel prissättningen på OTC-räntederivat som enligt reglerna kommer att omfattas av clearingkravet men som har ingåtts innan detta krav får verkan måste inom korta tidsramar anpassas för att ta hänsyn till den clearing som kommer att ske först flera månader efter det att kontraktet har ingåtts. Denna

förberedande clearing medför betydande justeringar i fråga om prissättningsmodell och dokumentation för dessa OTC-derivatkontrakt. Motparter i den tredje kategorin har en mycket begränsad kapacitet att i förhand införliva clearingkravets konsekvenser i sina OTC-derivatkontrakt. Att tillämpa clearingkravet på OTC-derivatkontrakt som ingåtts innan detta krav fått verkan för motparterna i fråga skulle kunna begränsa deras förmåga att säkra sina risker på ett tillfredsställande sätt, och få följder för marknadens stabilitet och funktion, eller hämma motparternas normala verksamhet om de inte kan fortsätta att säkra sina risker. Därför bör OTC-derivatkontrakt som ingåtts av motparter i den tredje kategorin innan clearingkravet fått verkan inte omfattas av clearingkravet.

- (18) Förutsatt att vissa villkor är uppfyllda bör vidare OTC-derivatkontrakt som ingåtts mellan motparter som tillhör samma grupp kunna undantas från clearing, så att man undviker att begränsa effektiviteten av företagsgrupperns interna riskhanteringsprocesser, vilket skulle motverka det övergripande målet för förordning (EU) nr 648/2012. Därför bör transaktioner inom en företagsgrupp som skett innan clearingkravet fått verkan för den typen av transaktioner undantas från clearingkravet, förutsatt att de uppfyller vissa villkor.
- (19) Denna förordning grundar sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som Esma har lagt fram för kommissionen.
- (20) Kommissionen har underrättat Esma om sin avsikt att med vissa ändringar godkänna de förslag till tekniska standarder som lagts fram av Esma enligt förfarandet i artikel 10.1 femte och sjätte stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*). Esma har antagit ett formellt yttrande över ändringsförslagen och överlämnat detta till kommissionen.
- (21) Esma har genomfört öppna offentliga samråd om de förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna och begärt ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats enligt artikel 37 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma har också samrått med Europeiska systemrisknämnden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Klasser av OTC-derivat som omfattas av clearingkravet

1. De klasser av OTC-derivat som tas upp i bilagan ska omfattas av clearingkravet.
2. De klasser av OTC-derivat som anges i bilagan ska inte omfatta kontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer, förutsatt att dessa kontrakt uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) De används endast för att risksäkra ränte- eller valutaobalanser i den säkerhetspool som är kopplad till den täckta obligationen.
 - b) De är registrerade eller bokförda i säkerhetspoolen för den täckta obligationen i enlighet med den nationella lagstiftningen om täckta obligationer.
 - c) De avslutas inte i det fall emittenten av den säkerställda obligationen eller säkerhetspoolen skulle avvecklas eller förklaras insolvent.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- d) Motparten i ett OTC-derivatkontrakt som ingås med emittenter av täckta obligationer eller med pooler för säkring av täckta obligationer rangordnas som minst likställd (*pari-passu*) med innehavarna av de täckta obligationerna, såvida inte motparten i det OTC-derivat som ingåtts med en emittent av täckta obligationer eller med en pool för säkring av täckta obligationer är den försumliga eller den berörda parten, eller avsäger sig sin rangordning som minst likställd.
- e) De säkerställda obligationerna uppfyller kraven i artikel 129 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾ och omfattas av ett rättsligt krav på säkerhet på minst 102 %.

Artikel 2

1. Vid tillämpningen av artiklarna 3 och 4 ska de motparter som omfattas av clearingkravet delas upp i följande kategorier:

a) Kategori 1 utgörs av motparter som när denna förordning träder i kraft, avseende minst en av de klasser av OTC-derivat som anges i bilagan till den här förordningen, är clearingmedlemmar i den mening som avses i artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012 i minst en av de centrala motparter som har auktoriserats eller godkänts för att cleara minst en av dessa klasser före ovan nämnda datum.

b) Kategori 2 utgörs av motparter som faller utanför kategori 1, som ingår i en företagsgrupp vars genomsnittliga utestående teoretiska bruttobelopp för derivat som inte clearas centralt per månadsslut den 31 januari, februari och mars 2016 överstiger 8 miljarder euro, och som är något av följande:

i) Finansiella motparter.

ii) Alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽²⁾ som är icke-finansiella motparter.

c) Kategori 3 utgörs av motparter som inte tillhör kategori 1 eller 2, och som är något av följande:

i) Finansiella motparter.

ii) Alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU som är icke-finansiella motparter.

d) Kategori 4 utgörs av icke-finansiella motparter som inte tillhör kategori 1, 2 eller 3.

2. Vid beräkning av genomsnittet av utestående teoretiska bruttobelopp per månadsslut enligt punkt 1 b ska alla grupperns derivat som inte clearas centralt, inklusive valutaterminer, swappar och valutaswappar ingå.

3. Om motparterna är alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU eller företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽³⁾ ska det tröskelvärde på 8 miljarder euro som anges i punkt 1 b i denna artikel tillämpas enskilt för varje fond.

Artikel 3

Datum från vilket clearingkravet ska gälla.

1. I fråga om kontrakt som gäller en av de OTC-derivatklasser som anges i bilagan ska clearingkravet få verkan

a) den 21 juni 2016 för motparter i kategori 1.

b) den 21 december 2016 för motparter i kategori 2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- c) den 21 juni 2017 för motparter i kategori 3.
- d) den 21 december 2018 för motparter i kategori 4.

När ett kontrakt ingås mellan två motparter som ingår i olika kategorier ska det datum från vilket clearingkravet får verkan vara det senare av de datum som skulle tillämpas på varje enskild kategori.

2. I fråga om kontrakt som gäller en klass av OTC-derivat som anges i bilagan och som slutits mellan motparter som inte tillhör kategori 4, där motparterna ingår i samma grupp och där en motpart är etablerad i ett tredjeland och den andra motparten i unionen, ska clearingkravet – genom undantag från punkt 1 a, b och c – få verkan

- a) den 21 december 2018, såvida inget beslut om likvärdighet enligt artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 har antagits som grund för tillämpningen av artikel 4 i samma förordning och som täcker OTC-derivatkontrakt som omfattas av bilagan till den här förordningen, med avseende på det berörda tredjelandet, eller
- b) det senare av följande datum om ett beslut om likvärdighet i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 har antagits som grund för tillämpningen av artikel 4 i samma förordning och som täcker OTC-derivatkontrakt som avses i bilagan till den här förordningen, med avseende på det berörda tredjelandet:
 - i) 60 dagar efter ikraftträdandet av det beslut som antagits i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 som grund för tillämpningen av artikel 4 i samma förordning och som täcker OTC-derivatkontrakt som avses i bilagan till den här förordningen, med avseende på det berörda tredjelandet.
 - ii) Det datum då clearingkravet får verkan i enlighet med punkt 1.

Detta undantag ska endast gälla om motparterna uppfyller följande villkor:

- a) Den motpart som är etablerad i ett tredjeland är antingen en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart.
- b) Den motpart som är etablerad i unionen är något av följande:
 - i) En finansiell motpart, en icke-finansiell motpart, ett finansiellt holdingföretag, ett finansinstitut eller ett företag för anknutna tjänster, förutsatt att nu nämnda motpart omfattas av tillfredsställande tillsynskrav och att den motpart som avses i led a är en finansiell motpart, eller
 - ii) antingen en finansiell motpart eller en icke-finansiell motpart, om motparten som avses i led a är en icke-finansiell motpart.
- c) Båda motparterna omfattas helt och hållet av samma konsolidering i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- d) Båda motparterna omfattas av lämpliga centraliserade förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker.
- e) Den motpart som är etablerad i unionen har skriftligt underrättat sin behöriga myndighet om att villkoren i a, b, c och d är uppfyllda och den behöriga myndigheten inom 30 dagar efter att ha mottagit denna underrättelse har bekräftat att dessa villkor är uppfyllda.

Artikel 4

Minimikrav på återstående löptid

1. För finansiella motparter i kategori 1 ska följande minimigränser gälla med avseende på regeln om återstående löptid på den dag då clearingkravet får verkan enligt artikel 4.1 b ii i förordning (EU) nr 648/2012:
 - a) 50 år för kontrakt som ingåtts eller förnyats före den 21 februari 2016 och som hör till en av de klasser som anges i tabellerna 1 eller 2 i bilagan.
 - b) 3 år för kontrakt som ingåtts eller förnyats före den 21 februari 2016 och som hör till en av de klasser som anges i tabellerna 3 eller 4 i bilagan.
 - c) 6 månader för kontrakt som ingåtts eller förnyats efter den 21 februari 2016 och som hör till en av de klasser som anges i tabellerna 1–4 i bilagan.

2. För finansiella motparter i kategori 2 ska följande minimigränser gälla med avseende på regeln om återstående löptid på den dag då clearingkravet får verkan enligt artikel 4.1 b ii i förordning (EU) nr 648/2012:

- a) 50 år för kontrakt som ingåtts eller förnyats före den 21 maj 2016 och som hör till de klasser som anges i tabellerna 1 eller 2 i bilagan.
- b) 3 år för kontrakt som ingåtts eller förnyats före den 21 maj 2016 och som hör till de klasser som anges i tabellerna 3 eller 4 i bilagan.
- c) 6 månader för kontrakt som ingåtts eller förnyats efter den 21 maj 2016 och som hör till de klasser som anges i tabellerna 1–4 i bilagan.

3. För finansiella motparter i kategori 3 och för transaktioner enligt artikel 3.2 i denna förordning som ingås mellan finansiella motparter ska följande minimigränser gälla med avseende på regeln om återstående löptid på den dag då clearingkravet får verkan enligt artikel 4.1 b ii i förordning (EU) nr 648/2012:

- a) 50 år för kontrakt som tillhör de klasser som anges i tabell 1 eller 2 i bilagan.
- b) 3 år för kontrakt som tillhör klasserna i tabell 3 eller tabell 4 i bilagan.

4. När ett kontrakt ingås mellan två finansiella motparter som tillhör olika kategorier eller mellan två finansiella motparter som deltar i transaktioner som avses i artikel 3.2 ska det minimikrav på återstående löptid som ska beaktas vid tillämpning av den här artikeln vara den längre av de återstående löptider som skulle vara tillämpliga enskilt.

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Klasser av OTC-räntederivat som omfattas av clearingkravet

Tabell 1

Klasser av basswappar

ID	Typ	Referens Index för försäljningsvolym	Avvecklingsvaluta	Löptid	Avvecklingsvaluta Typ	Valfrihet	Teoretiskt värde Typ
A.1.1	Basvärde	Euribor	EUR	28 dagar–50 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.1.2	Basvärde	Libor	GBP	28 dagar–50 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.1.3	Basvärde	Libor	JPY	28 dagar–30 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.1.4	Basvärde	Libor	USD	28 dagar–50 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig

Tabell 2

Klasser av ränteswappar för fast kontra rörlig ränta (fixed-to-float)

ID	Typ	Referens Index	Avvecklingsvaluta	Löptid	Avvecklingsvaluta Typ	Valfrihet	Teoretiskt värde Typ
A.2.1	Fixed-to-float	Euribor	EUR	28 dagar–50 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.2.2	Fixed-to-float	Libor	GBP	28 dagar–50 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.2.3	Fixed-to-float	Libor	JPY	28 dagar–30 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.2.4	Fixed-to-float	Libor	USD	28 dagar–50 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig

Tabell 3

Klasser av ränteterminskontrakt (FRA)

ID	Typ	Referens Index	Avvecklingsvaluta	Löptid	Avvecklingsvaluta Typ	Valfrihet	Teoretiskt värde Typ
A.3.1	FRA	Euribor	EUR	3 dagar–3 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.3.2	FRA	Libor	GBP	3 dagar–3 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.3.3	FRA	Libor	USD	3 dagar–3 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig

Tabell 4

Klasser av OIS-kontrakt (overnight index swaps)

ID	Typ	Referens Index för försäljningsvolym	Avvecklingsvaluta	Löptid	Avvecklingsvaluta Typ	Valfrihet	Teoretiskt värde Typ
A.4.1	OIS	Eonia	EUR	7 dagar-3 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7 dagar-3 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig
A.4.3	OIS	Sonia	GBP	7 dagar-3 år	En enda valuta	Nej	Fast eller rörlig

Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

8 §

Det nominella värdet av säkerhetsmassan *skall* vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer.

Det nominella värdet av säkerhetsmassan *ska* vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer *med minst två procent*.

9 §

Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan *skall* ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan *ska* ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutet *skall* anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer. Vid beräkningen *skall* även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet *ska* anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer *med minst två procent*. Vid beräkningen *ska* även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet *skall* se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Emittentinstitutet *ska* se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Prop. 2015/16:105
Bilaga 2

Emittentinstitutet *skall* på ett särskilt konto hålla de medel som avses i tredje stycket avskilda från institutets övriga medel.

Emittentinstitutet *ska* på ett särskilt konto hålla de medel som avses i tredje stycket avskilda från institutets övriga medel.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2015/16:105
Bilaga 3

Sveriges riksbank, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Kronofogdemyndigheten, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Tredje AP-fonden, Boverket, Regelrådet, Association of Swedish Covered Bond issuers (ASCB), Euroclear, Finansbolagens förening, Juridiska fakulteten vid Uppsala Universitet, Nasdaq OMX AB, Rekonstruktör- och konkursförvaltarcollegiet (REKON) i Sverige, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Svensk Försäkring samt Sveriges Kommuner och Landsting.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

8 §

Det nominella värdet av säkerhetsmassan *skall* vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer.

Det nominella värdet av säkerhetsmassan *ska* vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer *med minst två procent*.

9 §

Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan *skall* ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan *ska* ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutet *skall* anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer. Vid beräkningen *skall* även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet *ska* anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer *med minst två procent*. Vid beräkningen *ska* även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet *skall* se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Emittentinstitutet *ska* se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Emittentinstitutet *skall* på ett särskilt konto hålla de medel som avses i tredje stycket avskilda från institutets övriga medel.

Emittentinstitutet *ska* på ett särskilt konto hålla de medel som avses i tredje stycket avskilda från institutets övriga medel.

Prop. 2015/16:105
Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den 21 juni 2016.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2016-01-28

Närvarande: F.d. justitieråden Severin Blomstrand och Annika Brickman samt justitierådet Agneta Bäcklund.

Justerade matchningsregler för säkerställda obligationer

Enligt en lagrådsremiss den 21 januari 2016 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Jonas Karlsson.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 25 februari 2016

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Romson, Wallström, Y Johansson, Baylan, Bucht, Hultqvist, Lövin, Regnér, Andersson, A Johansson, Bolund, Kaplan, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Wikström

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Justerade matchningsregler för säkerställda obligationer

